

עת"א 8629/09 - חן זיו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 8629-09-14 מדינת ישראל נ' זיו(אסיר)
תיק חיזוני:

בפני כב' השופטת מיכל ברנט
ה המבקש חן זיו (אסיר)
נגד מדינת ישראל
המשיבה

החלטה

תחילת ההליך בבקשת המשיב להורות על המשך החזקתו של המבקש בהפרדה החל מיום 15.9.14 ולמשך 6 חודשים, בהתאם להוראות סעיף 19ה לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], תשל"ב-1971.

כגンド המבקש הוגש כתוב אישום ובצדו בקשה למעצר עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

כתב האישום "יחס למבקש עבירות של בינוי ראיות, ידיעות כוזבות, שיבוש מהלכי משפט, השמדת ראייה, קבלת דבר במרמה בניסיבות מחמיות והדחה בחקירה, וכל זאת במסגרת תיק רצח (בר-נווער, במסגרתו שימש עד מדינה)".

המבקש מוחזק בהפרדת יחיד מיום 16.3.14, הוא מוגדר כאסיר התראה, סג"ב וטעון הגנה.

לטענת המשיב, גורמי המודיעין במחו"ז מודיעיני ממנו עולה כי למבקש מעורבות שלילית ווהולפו קללות ביןו לבין אסיר שהוא תחת השגחה קפדינית.

עוד טענה המשיב כי התקבל מידע מודיעיני ממנו עליה כי למבקש מעורבות שלילית ווהולפו קללות ביןו לבין אסיר אחר.

ביום 16.9.14 התקיים דיון בעניינו של המבקש בפני כבוד השופטת רג'יניאנו. המבקש הודיע כי הוא מעוניין ביצוג הסגנoriaה הציבורית והוא מסכים לבקשת ההפרדה.

כבוד השופטת רג'יניאנו הורתה על המשך החזקתו של המבוקש בהפרדה יחד למשך 6 חודשים שמנינים מיום 15.9.14 וקבעה כי במידה והմבוקש יפנה בבקשתה לדין חדש בשאלת ההפרדה, יקבע מועד מוקדם לדין.

ביום 26.10.14 הוגשה בקשה על ידי המבוקש בה עתר לדיון חדש בשאלת ההפרדה ובהתאם נקבע מועד לדין בבקשתו.

ב"כ המבוקש טען כי אין כל טעם וכל עילה להשאיר את המבוקש בהפרדה.

סעיף 9ב קובע מפורשות כי עניין הפרדה, החזקת אסיר או עציר בהפרדה, תשמש כמטרה ואמצעי אחרון, בהתאם לכך אם מדובר למי שמסר מידע כלפי מי שמוגדר כמשפחה פשע, צריך להיות מידע קונקרטי ועובדתי ממשי לסכנה לפגיעה בחיו.

הmobוקש מוגדר כתעוני הגנה א'. על פי פקודת הנציבות תעוני הגנה א', להבדיל מטעוני הגנה ב', צריכים לשחות עם תעוני הגנה א', ולא בהכרח מי שהוגדר כתעוני הגנה א' ישאה בהפרדה. הפרדה צריכה להעשות רק לאחר שב"ס מיציה את כל האפשרויות הקיימות, וזה לא נעשה.

באשר להגדתו בסג"ב, המבוקש לא שאה תחת משמרות חוקית ולא ברוח מקום שהוא היה אמור לשחות בו באופן חוקי. היה הסכם עם המדינה שהוא לא יכול לצאת מהבית אבל עדין לא מדובר על משמרות חוקית.

בשלב זה של הדיון הצעתי לצדדים לבחון אפשרות לשלב את המבוקש בהפרדה זוגית ולדוחות את הדיון לשם כך. הצדדים הסכימו ואכן נערכה בוחינה על ידי המשיבה אשר העלה כי לא נמצא אסיר או עציר שניית לשלו בhypothese בהפרדה זוגית עם העותר.

ב"כ המבוקש חזר על דבריו ואילו ב"כ המשיבה טענה כי קימת הערכה של גורמי המודיעין ולפיה קיימות כוונות פגעה במבוקש וזאת לאור הנسبות בהן הוא שוהה במעצר והמידע שהועבר לבית המשפט.

לעוני הוגש סיכום דיון ועדת הפרדות ומודיע אשר אינם רלבנטי לטעמי לעניין החזקתו של המבוקש בהפרדה.

יחד עם זאת, על פי סיכום הדיון בוועדת הפרדה, מדובר למי שזו לו כניסה העשירה לשב"ס, ועל פי הערכת גורמי המודיעין, לאור העובדה כי היה עד מדינה כלפי משפחת פשע, קיימת סכנה מוחשית לחיו.

ברע"ב 3660/10 דמיאן קראליק נ' מדינת ישראל (פורסם בנבוא)ណון עניין דומה בו הוגץ בבית המשפט תצהיר של סגן גונדר שבב"ס ולפיו קיימת סכנת חיים לעוטר ובעיקר על סמך תצהיר זה, אישר בית המשפט החזקתו של העורר בהפרדה.

כבוד השופט נאור פסקה בהאי לשנה:

"בדין על פה תמכה באת כוח המשיבה בהחלטת בית המשפט המחויז בהתבוסס על הנימוק כי יש חשש מבוסס לפגיעה במבקש מצד אסירים יוצאי חבר המדינה. לחושך רציני זה יש ביסוס ממשי בחומר החסוי בו עינתי אף אני. באת כוח המדינה טענה כי החשש לפגיעה במבקש לא יוסר גם אם ישוכן המבקש שלא בהפרדה בקרוב אסירים שאינם יוצאי חבר המדינה. טענה זו מקובלת עלי, וזאת מכיוון שלא ניתן להבטיח כי אוטם אנשים מהווים סיכון למבקש לא יצרו קשר עם מי שלעת ההז אינם מהווים לגביו סיכון, ויפעלו באמצעותם. ההגנה על עצור באמצעות הפרדה כשייקול רלוונטי הן בחוק (ראו סעיף 19ב(3) לפקודת בתיה הסוערת) והן בפסקתו של בית משפט זה ראו רע"ב 10/06 אטיאס נ' שירות בתיה הסוער, (פסקה 11 פורסם בנבז], 6 (9.5.2006) (להלן: פרשת אטיאס); -ובג"ץ 324/86 חממד נ' מפקד כוחות צה"ל באזרה יהודה ושומרון, פ"ד מ(3) 361, 363 (1986)). עם זאת, וכי שנאמר בפרשת אטיאס, שומה על שירות בתיה הסוער לשകוד כל העת על בוחינת אפשרויות להקל על התנאים של המוחזק בהפרדה, ככל שהדבר מתישב עם ההגנה על שלומו ובטחונו (פסקה 12 להחלטה האמורה)".

משמעותו, לא בהכרח מידע מודיעיני הוא צורך הכרחי לשם ביסוס העילה להחלטת הפרדה ולטעמי די בהערכת גורמי המודיעין על צורך זה לשם שמירה על שלומו של המבקש.

בר依 הוא שככל שהוותו של העוטר בהפרדה תואר, יגבר הנטול על המשיבה להוציא הסכנה למבקש אולם בשלב זה, כשמזכיר בהארכה ראשונה, בנסיבות המקירה, מידע מודיעיני אינו תלעדי אין להארכת השמתו של המבקש בהפרדת יחיד.

יחד עם זאת, מתבקש המשיבה לבדוק מעט לעת האם ניתן להורות על השמתו של המבקש בהפרדה זוגית, או לשלבו באגף השמור.

בכפוף לאמר, הבקשה נדחתת ומבקש יותר בהפרדת יחיד עד ליום 15.3.14.

המציאות מבקשת לשלוח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ב' כסלו תשע"ה, 24 נובמבר 2014, בהעדר הצדדים.

חתימה